

let i Udenrigsministeriets redegørelse. Forsøget med en ligestillingsvurdering af lovforslag er godt, og jeg vil opfordre arbejdsministeren til at følge miljøministerens eksempel og kræve forslag til alternativer og justeringer, hver gang en vurdering er lavet.

Miljøministeren har også været dygtig til at få afsat penge til at udvikle nye metoder, som flere ministerier med stort udbytte kunne lære noget af.

Ligelønsproblemet kommer vi heller ikke uden om at få gjort noget ved. Jeg vil gerne rose initiativet til det udviklende arbejde med at få arbejdsmarkedets parter til aktivt at gå med ind i en jobvurdering.

En ordentlig jobvurdering vil kunne give kvinderne en mere fair chance for at komme ud af megen gammel chauvinisme. Lønssystemerne må tjekkes for, om de øger eller mindsker lønforskellene mellem kvinder og mænd. Arbejdsministeriets forsøg på også at opfange, hvorfor kvindekrav altid på mystisk vis forsvinder ved overenskomstforhandlingsbordene, og hvorfor resultaterne ofte ender med at få kønsskæve virkninger, bør roses.

Retten til en bedre sammenhæng mellem job og familieliv er helt central for de unge kvinder og mænd. Visioner og ideer ud over orlovsordningerne synes jeg, vi alle må arbejde hårdt på at give inspiration til. Her må overvejelserne om en barselsfond og en børnefond komme ind i billedet, hvis vi skal have meget mere fleksibilitet på arbejdsmarkedet end det, vi oplever i dag.

Ligeledes håber jeg, at den database, som Arbejdsministeriet nu arbejder på, vil gøre det lettere for den enkelte at få sin ret, når lønforskellen er diskriminerende eller man afskediges på grund af graviditet. Databasen bør også kunne give materiale til lovrevisioner, som peger fremad.

Uddannelsesområdet har i vores samfund en helt central funktion, når normer bliver formidlet videre allerede fra indskolingen til vores folkeskole. Derfor må vi opfordre til, at der gøres en større indsats i hele uddannelsessektoren. Undervisningsministeren har taget skridt til at få flere kvindelige forskere og professorer. Alt vel, alt vel, det håber vi også bliver fulgt op med en sikring af, at kvinder får lige og fair adgang til adjunkt- og lektorstillinger.

Vold mod kvinder er i stigen. Vi bliver naturligvis involveret, når f.eks. forældre, som bor her, ønsker deres små pigebørn omskåret og lemlæstet for livet. Vi bliver også involveret, når

danske mænd i stigende omfang køber sig til østeuropæiske eller asiatiske kvinder. Det kræver omtanke at modvirke disse ubehageligheder, og det kræver nye regler og også et bedre europæisk samarbejde at modvirke salg og vanrøgt af kvinder. Regeringen peger på oplysningskampagner. Det synes vi er godt, men jo nok ikke helt tilstrækkeligt. Også her må tænkes nyt.

Til udviklingsministeren er der også ros for Danidas ønske om at gøre en særlig indsats for den kønsspecifikke fattigdomsreduktion. Jeg tror, vi også herhjemme skal blive bedre til at se sammenhænge og konsekvenser, når vi vil gøre en særlig indsats for menneskerettigheder og mod fattigdom, befolkningstilvækst og seksuel undertrykkelse. Ekspertisen må ofte hentes hos kvinder, som ikke er en del af de etablerede systemer, men som har direkte kontakt med dem, vi gerne vil gøre en indsats sammen med. Indsatsen kræver penge, som jeg kan se at ministeren er parat til at satse, også multilateralt. Etablering af menneskerettighedscentre og ligestillingsråd vil kunne fungere som gode redskaber til opfølgning af Platformen, specielt i lande med en svag civil administration og civil sektor.

Udenrigsministeren skal også have et forslag med på vejen. Når Danmark nu overtager formandskabet i OSCE, synes jeg, det ville være et flot initiativ, hvis ministeren ville indkalde til et kvindeekspertseminar om kvinders bidrag til krisestyring og krisehåndtering, når lande går i indre opløsning. Ligeledes ville det være flot, hvis ministeren ville indkalde til et NGO-forum forud for OSCE's årsmøde. Det så den socialdemokratiske gruppe gerne.

Ser vi på Øststøtten, vil en analyse vise, at få om overhovedet nogen af vores midler er gået til at modvirke marginaliseringen af de øst- og centraleuropæiske kvinder. De gennemlever en omstilling fra en kommandokultur til en individkultur. Den forandringsproces resulterer i et tilbageslag for kvinders adgang til at dele magt og muligheder. Projekter, der kan inddrage også den kvindelige del af befolkningen i omstillingen, bør have vores opmærksomhed og vores særlige indsatser.

Statsministeren skal som den ressortansvarlige ligestillingsminister have den afsluttende bemærkning, nemlig at redegørelsen rummer mange niveauer for en opfølgning. Den helt centrale forpligtelse ligger dog hos ham selv. Vi vil følge udmøntningen af »Platform For Action«. Ligestillingsprocessen kræver nemlig